

ραν κειμένη ἢ ἐπιγραφή, ἐξ ἅπαντος δὲ περὶ τὸ αὐτὸ μέρος πρέπει νὰ τεθῆ καὶ τὸ χωρίον Ἰπερτελείατον.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΙΓΙΟΥ.

Α Λ Κ Δ Ι Ν [Ε Τ Η]
Σ Τ Υ Ρ Α Κ Ο Σ Θ Υ [Γ Α Τ Η Ρ]
Ε Τ Ω Ν ' Λ Ε ' Χ Α Ι [Ρ Ε]

Παρά τὴν παραλίαν Αἰγίου, πλησίον τῆς πολυκρούνου κρήνης, ἔνθα ἢ ἄλλοτε ἀμφιλαφῆς καὶ νῦν γεγηρακυία πλάτανος, ἐγγὺς τοῦ ἀτμομύλου τοῦ κ. Κωνστ. Κανελλοπούλου σκάπτων τις πρὸς οἰκοδομὴν εὔρεν ἐπιτύμβιον πλάκα φέρουσαν τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν. Πλάτος τῆς πλακῆς 0,30, πᾶχος 0,18 καὶ μῆκος ἀγνωστον ὄντος τεθραυσμένου τοῦ ἐτέρου ἄκρου. Τὰ γράμματα τῶν ἐσχάτων Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καὶ τὰ τοῦ πρώτου στίχου μείζονα τῶν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου. Ἡ πλάξ εὐρέθη ἀνωθι τάφου. Δύο δὲ ἦσαν ἐνταῦθα τάφοι, ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου, περιεκλεισμένος ἐντὸς κτίσματος

μεγάλου χρησιμεύοντος, ὡς ταφεῖον οἰκογενείας. Τὸ σκέπασμα τοῦ κτίσματος τοξοειδὲς καὶ ἢ μὲν μία κατὰ πλάτος πλευρὰ αὐτοῦ ἐλλείπει καταστραφεῖσα ἐν τῇ σκαφῇ, ἢ δὲ ἐτέρα καλύπτεται ὑπὸ χωμάτων. Τὰ πλευρὰ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τάφων ἐκτισμένα πλίνθοις δι' ἀσβέστου, μάλιστα τὸ ἐσωτερικὸν τῶν τάφων περιβάλλεται πλαξὶν ἀσβεστοκτίστους.

Μ Ε Ν Ω Ν
Η Ξ Π Ε Ν Ξ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέρει πλάξ λίθου γρανίτου, μήκους 0,51, πλάτους 0,39 καὶ πᾶχος 0,20, ὡς δ' ἔχει ἢ πλάξ, φαίνεται ἀκεραία. Ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια λελαξευμένη, ἀλλ' οὐχὶ λεία, ὡς καὶ αἱ τέσσαρες πλευραί, ἢ δὲ ἀντίστοιχος τῇ ἐνεπίγραφῷ ἀλάξευτος. Ἡ πλάξ αὕτη ἐξεχώσθη κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἐκ σταφιδαμπέλου κειμένης εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωρίου Μουρλαῖ, ἡμίσειαν ὄραν ΒΔ τοῦ Αἰγίου κειμένου, παρά τὴν πολυκρούνου κρήνην τοῦ χωρίου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ. Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ.

Ἐν ταῖς κατὰ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς καὶ παρά τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ἀερίοφωτος ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας γενομέναις ἀπὸ δύο μηνῶν ἀποπειρατηρίαις ἀνασκαφαῖς ἀνευρέθησαν διάφοροι ἐνεπίγραφοι νεκρικοὶ στήλαι, ὑδρίαι δύο μαρμαρίναι μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων καὶ ἐπιγραφῶν, τραπεζοειδῆ τινα ἐνεπίγραφα μνημεῖα, μαρμαρίναι θῆκαι, διάφορα τεμάχια γλυπτῶν καὶ χαλκωμάτων, συντρίμματα ἀγγείων πηλίνων, λείψανά τινα ξυλίνης θήκης εὐρεθείσης ἐντὸς σαρκοφάγου λάρνακος, τὰ ὅποια ἅμα τῇ ἐξαγωγῇ ἐξηφανίσθησαν μεταβληθέντα εἰς κόνιν ὑπὸ τῆς ἐπιρροίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, καὶ ὕφασμά τι περιβάλλον ὁστᾶ, ἱκανῶς

σωζόμενον. Λόγος λεπτομερῆς περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης καὶ τῶν εὐρημάτων θέλει γείνει ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου γενομένης σκαφῆς πρὸς θεμελίωσιν θεάτρου ἐν τῇ Πλατείᾳ Κοραῆ, ἀνεφάνησαν ἔγνη οἰκοδομῆς παλαιᾶς ἐκ λίθων πωρίνων, εἰς τὸ δυτικὸν τῆς ὁποίας μέρος εὐρέθησαν αἱ ἐν τῷ παρόντι τεύχει ἀνωτέρω σελ. 39 δημοσιευόμεναι ἐπιγραφαί. Ἀναλαβὸν τὰς ἀνασκαφὰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐκαθάρισε τὸ μέρος ἐκεῖνο προβὰν εἰς ἐρεῦνας καὶ κατὰ τὰς παρακειμένους ὁδοὺς Ἀθηνᾶς

(πρὸς Ν) καὶ Κολοκοτρώνη (πρὸς Δ). Οὕτω δ' ἀνεφάνη μέγα οἰκῆμα τετραγωνικόν που, ἔχον πρόσοψιν πρὸς ἀνατολάς. Τί τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἦτο, δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ προσδιορισθῆ, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἱκαναὶ μεταβολαὶ καὶ μετασκευαὶ γενόμεναι ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, συγγέουσι ἀρκετὰ τὸ ἀρχικόν αὐτοῦ σχέδιον, πάντως ὅμως δὲν φαίνεται ὅτι ἦτο τι σημαντικόν, ὅσον ναὸς ἢ ἄλλο τι ἐξέχον δημόσιον οἰκοδόμημα, διὰ τοῦτο καὶ ὀρθὸν ἐκρίθη νὰ ληφθῆ μὲν ἀκριβῆς ἀρχιτεκτονικὸν διάγραμμα αὐτοῦ, ἕπερ καὶ ἐλήφθη, νὰ μὴ παρακωλυθῆ δὲ ἢ κατ' αὐτὸ τὸ μέρος οἰκοδόμησις τοῦ θεάτρου τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης θέλει ἐκθέσει ἐν οἰκείῳ τόπῳ ὁ ἐπιστατήσας αὐτῆς, ἔφορος τοῦ ἐν Πειραιεὶ μουσείου καὶ καθηγητῆς κ. Ἰάκωβος Χ. Δραγάτσος.

Ἐν τῇ ἀρξαμένη γενικῇ ἀνακαθάρσει τῆς Ἀκροπόλεως ἀνευρέθησαν μέχρι τοῦδε τὰ ἀκόλουθα ὑπὲρ τὰ 15 τεμάχια ἐπιγραφῶν, ἐν οἷς δύο τῆς προευκλειδείου ἐποχῆς, ὀκτώ μικρὰ καὶ μεγάλα τεμάχια γλυπτικὰ ἐκ τοῦ θωρακείου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ὧν τὸ ἐν μείζον τῶν ἄλλων, εἶνε γωνιαῖον, ἐνφοδομημένα εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῶν Προπυλαίων ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ οὕτω λεγομένου Πελασγικοῦ τείχους καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης· ἀνάγλυφον σχεδὸν σῶον ἐκ ψήφισματος, ἐφ' οὗ ἡ Ἀθηναῖα ἐξ ἑνὸς καὶ ὁ Δῆμος ἀφ' ἑτέρου στεφανοῦσί τινα, ἀγαλμάτιον ἀκέφαλον ἐκ λίθου λευκοῦ ἡμικατέργαστον Ἀθηναῖς, ἐχούσης παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἀσπίδα μετὰ Γοργονείου καὶ ἔσωθεν ὄφιν ἀνέρποντα. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς χειρὸς, ἣν στηρίζει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, κρατεῖ ἡ Ἀθηναῖα κέρας Ἀμαλθείας, ἡ δὲ δεξιὰ αὐτῆς χεὶρ εἶνε ἀποκεκρουσμένη, καὶ τελευταῖον ἀνευρέθησαν τεμάχια τινα ἀρχιτεκτονικά.

Αἱ ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἐλλάτειαν ἱερῷ τῆς Κραναίας Ἀθηναῖς ἐπιχειρηθεῖσαι κατὰ τὸν Νοέμβριον ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ ἐταίρου τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς κ. Paris, καὶ διακοπεῖσαι τότε ἕνεκα τοῦ χειμῶνος, ἐπανελήφθησαν τῇ 7 Μαΐου καὶ ἐπερα-

τώθησαν πρὸ μικροῦ. Κατὰ πρῶτον ἐγένετο σκαφὴ ἔξω καὶ πρὸς Βορρᾶν τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ γραμμῆς πέντε μέτρα ἀπεχούσης αὐτοῦ καὶ εἰς βάθος δύο μέτρων, ἔνθα εὐρέθησαν κατὰ τὴν βορειανατολικὴν τοῦ ναοῦ γωνίαν ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια ἐκ πάρου λίθου, σῶζοντα καὶ ἔχνη χρώματος, καὶ τινα τεμάχια κεραμίδων, ἀνάγλυπτα φερουσῶν κοσμήματα. Κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ἀνεκαλύφθη καὶ τὸ ἡμισυ δεξιὸν μέρος προσωπίδος μετὰ τῆς ῥινόσ καὶ ὀλοκλήρου τῆς σιαγόνος τέχνης καλῆς. Μεταξὺ δὲ τῆς σωρείας τῶν κοινῶν λίθων εὐρέθησαν ἐλάσματα χάλκινα διηνησιμένα, καὶ βᾶθρον ἐνεπίγραφον, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκειται καὶ τὸ ὄνομα τῆς Κραναίας Ἀθηναῖς. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε τὰ ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ εὐρήματα. Γενομένης δὲ ἔπειτα σκαφῆς ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ εὐρέθησαν διάφορα τεμάχια καὶ συντριμμάτα μαρμαρίνων ἀγαλμάτων, ἐν οἷς καὶ τρία μεγάλα ἀλλήλοις ἐφαρμόζοντα τεμάχια, ἅτινα ἀποτελοῦσι μέρος τῆς βάσεως ἀγάλματος ὑπερφυσικοῦ μεγέθους καὶ πιθανῶς τοῦ τῆς Ἀθηναῖς, ὡς ἐκεῖθεν ἀναγγέλλουσι πρὸς δὲ τούτοις βᾶθρα ἐνεπίγραφα δύο, φέροντα καὶ ὀνόματα τεχνιτῶν, τὸ μὲν ἐν τῷ τοῦ Ἐργοφίλου, τὸ δὲ ἕτερον τὸ τοῦ Πολυκλέους, ψήφισμά τι πολύστιχον, καὶ ἄλλοι ἐνεπίγραφοι λίθοι. Κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ χώρου ἀπεκαλύφθη ψηφοθέτημα ἐπὶ ἐπιφανείας ὑψηλοτέρας τῆς τῶν κίωνων βάσεως. Γενομένης δὲ κατόπιν ἐξετάσεως ἐν τοῖς πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ ἱεροῦ κειμένοις χώμασιν καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τούτου 30 μέτρων, εὐρέθη πληθὸς παντοίων συντριμμάτων πηλίνων ἀντικειμένων, ὅσον ἀγγείων, εἰδωλίων, ἀκρωτηρίων, λεοντοκεφαλῶν, κεραμίδων ἐνεπιγράφων κλπ. Ἐκτὸς τούτων εὐρέθησαν ἐσχάτως πολλὰ χάλκᾳ ἀντικείμενα, ἦτοι κρίκοι, πόρπαι, περόναι καὶ νομίσματα περὶ τὰ 170, ὧν τὰ πλεῖστα Ἑνετικά.

Αἱ ἐν Νεμέᾳ ἀνασκαφαί, ἐνεργηθεῖσαι καὶ αὐταὶ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς, ἤρξαντο τῇ 16 Ἀπριλίου καὶ ἐπερατώθησαν μετ' ὀλίγον μὴ παρασχοῦσαι ἀξία λόγου εὐρήματα.

Γενομένης δοκιμαστικῆς ἀνασκαφῆς ἐν Σάμῃ τῆς

Κεφαλληνίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Π. Καββαδία ἀπεκαλύφθη ἐν τῇ Ἀκροπόλει πύλη κυκλωπεία τὴν κατασκευὴν κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, στενουμένη πρὸς τὰ ἄνω καὶ προσομοιάζουσα τῇ τῶν Μυκηνῶν, προσέτι δὲ ἀνευρέθησαν ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως εὐτελεῖ τὴν κατασκευὴν οἰκήματα παρεμφερῆ τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὑπὸ τι δὲ αὐτῶν εὐρέθησαν ὀγκόλιθοι. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει, ἐν δὲ τῇ κάτω πόλει εὐρέθησαν ἐκτὸς νομισμάτων τινῶν καὶ μιᾶς λυχνίας, δύο ψηφροστέματα, γεωμετρικὰ ἔχοντα σχήματα καὶ ἀνήκοντα κατὰ τὸν κ. Καββαδίαν εἰς ἀγνωστον Ῥωμαϊκὸν οἰκοδόμημα. Ἐν δὲ ταῖς ἀρχαιοτάτησι τῆς Πυλάρου, ἣν ἐπεσκέφθη ὁ αὐτὸς ἔφορος διέκρινε παρὰ τὴν ἀγίαν Εὐφημίαν οἰκοδόμημα ἀρχαιοτάτον, δηλαδὴ ναὸν παρεμφερῆ, ὡς φρονεῖ, τῷ ἐπὶ τῆς Ὀχρῆς τῆς Κερυστίας.

Αἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαί, αἱ πρὸ ὀλίγου ἐπαναληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος αὐτὰς ἐφόρου κ. Π. Καββαδία, ἀνεδείξαν καὶ πάλιν ἄξια λόγου ἀντικείμενα. Εὐρέθη πρῶτον τεμάχιον μ. 0,35 καὶ πλ. 0,30 ἐπιγραφῆς, προσαρμόζον εἰς τὴν δευτέραν τῶν ἰαμάτων ἐπιγραφὴν, προσέτι ἕμμετρος ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ λίαν περιέργος, συγκαμμένη ἐξ 78 στίχων, ἧς μέγα τεμάχιον εἶχεν εὐρεθῆ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ ἄλλαι τινὲς ὑποδεέστεραι. Ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος (ὡς ὀρίζει αὐτὸν ὁ κ. Καββαδίας) ἀπεκαλύφθη ὀλόκληρος, καὶ εὐρέθησαν ἅπαντα τὰ ἀρχιτεκτονικὰ αὐτοῦ μέλη. Ἐκ τῶν γλυπτῶν εὐρέθησαν ἀγαλμάτιον Ἀσκληπιοῦ καλῆς ὁπωσοῦν ἐργασίας, κατακεκλιμένος γυμνὸς νεανίας ἔχων ἔκφρασιν γυναικείαν τέχνης μεταγενεστέρων χρόνων, κορμὸς ἀνδρὸς γυμνοῦ μαχομένου ἐκ τῶν ἀετώματων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὀψύδος κατώτερον μέρος σώματος γυναικείου, (1) πολλὰ τεμάχια ἀναγλύφων, ἐν οἷς τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος Ἀθηνᾶς ἐνόπλου, καὶ τὸ ἄνω μέρος ἀνδρὸς κρατοῦντος ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν περικεραλαίαν. Σπουδαιότερα δὲ μὲν πάντων τῶν εὐρημάτων εἶνε ἀγάλματά τινα προερχόμενα ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δύο δηλαδὴ

(1) Τὸ μέρος τοῦτο πιθανῶς προσαρμόζει τῇ ἐν πίνακι 4 τοῦ παρόντος τεύχους κατὰ δύο ὕψεις (ἀριθ. 8, 9) ἀπεικονιζομένη Νίκη.

Νίκαι, ὧν ἡ μία ἀκέφαλος, ἐξαιρέτου στάσεως καὶ μὲ ἀρκετὴν ἐλευθερίαν πεποιημένοι (1), καὶ δύο γυμνὰ νεανιῶν ἢ μᾶλλον παίδων σώματα κολοβὰ κατὰ τε τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα καὶ ἀκέφαλα, καλῆς ἐργασίας (2). Πάντα ταῦτα θέλουσι δημοσιεῖσθαι μετ' εἰκόνων ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ σπουδαιότεραι καὶ πληρέστεραι τῶν ἐπιγραφῶν.

Αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαὶ αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος δαπάνη τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ ἐπιστάσι τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ Συλλογῶν τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κ. Δημητριάδου ἀνέδειξαν ἄξια λόγου εὐρήματα, ἐκ τῶν ὁποίων εὐελπιστοῦμεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐξακολουθοῦσαι αὐταὶ θέλουσι ἀναδείξει καὶ ἄλλα πολλὰ ἄξια λόγου εὐρήματα, καὶ ἀρχιτεκτονικὰ, καὶ γλυπτὰ, καὶ μετάλλια, καὶ πήλινα, τοῦτο μὲν συμπληροῦντα, τοῦτο δὲ προσεπαυξάνοντα τὰ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἀνακαλυφθέντα. Ἐκ τῶν ἐπισήμων πληροφοριῶν, ἃς ἔπεμψεν ἡμῖν ὁ ῥηθεις ἔφορος, ἐκθέτομεν ἐνταῦθα ἐν περιλήψει τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα, ἐν καιρῷ δὲ θέλει δημοσιεύσει ὁ ἴδιος λεπτομερῆ περὶ ἀπάντων τούτων ἔκθεσιν.

Κατ' ἀρχὰς ἠνοίχθη τάφος δοκιμαστικὴ 65 περὶ τοῦ σταδίου, ἔχουσα μῆκος 11 Γ. Μ. καὶ πλάτος 1,50. Ἀφοῦ ἡ σκαφή προέβη εἰς βάθος ἐνός μέτρου ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους, ἀνεκαλύφθη τάφος καλυβοειδῆς ἐκ κεράμων, κατὰ τὸ δυτικὸν πέρασ τοῦ ὁποίου εὐρέθη κρανίον ἀνθρώπινον. Κατόπιν δὲ ἀνασκαφείσης τῆς τάφου εἰς βάθος μέτρων τεσσάρων καὶ πεντήκοντα ἑκατοστῶν, ἐπειδὴ οὐδὲν σημεῖον οἰκοδομήματος ἀνεφάνη, ἐγκατελείφθη τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἐγένετο φροντὶς περὶ ἀποφορῆσεως τῶν χωμάτων εἰς τὸν Κλάδεον καὶ περὶ σκαφῆς τοῦ ὑπολειφθέντος παρὰ τῶν Γερμανῶν ἀσκάπτου μέρους τῆς Παλαιστρας (ᾶρα Ausgr. zu Olymp. vol. V. Taf.

(1) Αἱ πτέρυγες τῶν Νικῶν τούτων ἦσαν μετάλλιναι, ὡς φαίνεται ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ὄμων αὐτῶν μολύβδου περιηρωμένων ὀπᾶς, εἰς ἃς ἐγομροῦντο ποτε αὐταί.

(2) Τοῦ ἐνός ἢ κεφαλῆ εὐρέθη κατόπιν καὶ προσαρμόζει, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον εἶνε τὸσον ἀποκεκρουσμένον κατὰ τὸ πλείστον αὐτοῦ μέρος, ὥστε οὐδὲν σχεδὸν ἐξ αὐτοῦ διακρίνεται.

38), ὅπερ ἔχει μῆκος μὲν 23, πλάτος δὲ 18 καὶ βάθος 7, $\frac{80}{100}$ Γ. Μ., ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πλέον, ἔνεκα τῶν ἐπισωρευθέντων χωμάτων κατὰ τὰς Γερμανικὰς ἀνασκαφάς. Καὶ εἰς βάθος μὲν 2 μέτρων καὶ $\frac{70}{100}$ ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους ἀνεφάνη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῖχος κακόκτιστος, διευθυνόμενος ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ συνιστάμενος ἐκ πωρίνων λίθων, μαρμαρίνων τεμαχίων (βάθρων ἴσως), μάλιστα δὲ μαρμαρίνων κεράμων ἐκ τῆς στέγης τοῦ ναοῦ τοῦ Διός. Εἰς βάθος δὲ τεσσάρων μέτρων ἤρξατο ἡ εὕρεσις χαλκῶν συντριμμαμάτων, ἐν οἷς καὶ νομισματὰ Βυζαντινά.

Καὶ τῶν μὲν νομισμάτων ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς, τῶν εὐρεθέντων μέχρι σήμερον ἔν τε τῇ Παλαιστρᾷ καὶ ἐν τῇ ἀκριβῶς ἐξετασθείσῃ κοίτῃ τοῦ Κλαδέου, συμποσοῦται εἰς 358, ἐν οἷς καὶ ἀργυρᾶ, μάλιστα δὲ Ἑλληνικὰ κάλλιστα διατετηρημένα τῶν δὲ χαλκωμάτων εἰς 48, ἐν οἷς διακρίνονται μάλιστα τὸ ἄνω μέρος μέχρι γονάτων ἀγαλματίου ἐνδεδυμένου, ἔχοντος καὶ πτέρυγας ἀναπεπταμένας, τὸ πρόσωπον ἐτέρου ἀγαλματίου καλῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας, καὶ τετράποδά τινα ἀτέχου ἀρχαϊκῆς ἐργασίας. Προσέτι εὐρέθησαν πῆλινα ἀρχιτεκτονικά, ζωηρὸν χρωματισμὸν διατηροῦντα, καὶ μολύβδινα τινα ἀντικείμενα, ἐν οἷς ἄξιον μνείας στρογγύλον τι χρῆμα μετὰ προεξέχοντων χειλέων διάτρητον κατὰ τὸ κέντρον, ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐπιφανείας τοῦ ὁποίου εἶνε γκεχαραγμένη διὰ λεπτοτάτων γραμμῶν ἡ ἐπιγραφή ΠΡΟΞΕΝΙΔΑ (*Προξενίδα*). Τὰ σπουδαιότερα ὅμως πάντων τῶν εὐρημάτων ἀποτελοῦσι τρία τεμάχια μαρμαρίνα γλυπτικά, ὧν τὸ μὲν ἐν εἶνε ἀπὸ βραχίονος μετόπης τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, τὰ δὲ δύο ἄλλα ἀπὸ πτυχῶν ἐνδύματος τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ.

Ἡ ἐν Τίρονθι ὑπὸ τοῦ κ. Σχλίεμαν ἐπιχειρηθεῖσα ἀνασκαφή ἤρξατο ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἐφόρου κ. Δ. Φιλίου τῇ 5 Μαρτίου καὶ ἐπερατώθη τῇ 18 Μαΐου. Κατὰ τὰς ἀξιοπίστους πληροφορίας ἡμῶν τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εἶνε ἐν συντόμῳ τὰ ἀκόλουθα. Εὐρέθησαν κεχωσμένα ὑπὸ ἐπίχωσιν οὐχὶ μείζονα τοῦ ἐνός Γ. Μ. ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει, ἣν διακρίνει ἀπὸ τῆς μέσης Ἀκροπό-

λεως κυκλώπειον τεῖχος, τὰ λείψανα μεγάλου οἴκου (ἀνακτόρου), καταλαμβάνοντος σχεδὸν ὅλον τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς. Ὅδὸς ἔφερον ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀνάδοδος τῆς ὁρατῆς καὶ πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὸν ἐκεῖ σωζόμενον πύργον διὰ μεγάλης πύλης ὁμοίας τῇ τῶν Μυκηναίων, (ἣς σώζεται ὁ οὐδὸς καὶ αἱ παραστάδες), εἰς πρόπυλον· ἐκεῖθεν δὲ διὰ προθύρου εἰσῆρχετο τις εἰς αὐλήν με στοὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διὰ ταύτης κατόπιν εἰς τὸν πρόδομον, καὶ ἔπειτα εἰς τὸ κύριον μέρος τοῦ οἴκου, ἥτοι πιθανώτατα τὴν ἀνδρωνίτιδα. Ἐν δεξιᾷ τῶ εἰσερχομένων εἰς ταύτην ἔκειτο πιθανώτατα ἡ γυναικωνίτις καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς, ἥτοι αὐλή κτλ. εἰς ἣν εἰσῆρχετο τις ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ δι' ἰδιαιτέρου, ὡς φαίνεται, διαδρόμου χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῆς κυρίας αὐλῆς. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἔκειτο τὸ λουτρόν καὶ ἄλλα διάφορα δωμάτια.

Τὸ ὅλον σύμπλεγμα τῶν οἰκοδομημάτων φαίνεται οὐχὶ πολὺ διάφορον ὅν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου περιγραφομένων ἀνακτόρων, καὶ τοῦτο καθιστᾷ αὐτὸ πολύτιμον. Τὸ ἔδαφος τῆς τε αὐλῆς καὶ τῶν πλείστων δωματίων ἦν ἀσβεστόχριστον, σῶζον ἐνιαχοῦ καὶ χρωματισμοῦ ὑπερύθρου ἰχνη. Οἱ τοῖχοι εἰς τὰ κατώτατα ἦσαν παχεῖς, ἀλλὰ πηλόκτιστοι, τὰ ἀνώτερα αὐτῶν ἦσαν φαίνεται ἐξ ὠμῶν πλίνθων καὶ ἐκ τούτων (ὅταν τὸ οἰκοδόμημα κατέρρευσεν) προήλθεν ἡ ἐπίχωσις τοῦ ἐνός Γ. Μ. Ἐσωθεν δὲ οἱ τοῖχοι καὶ ἔξωθεν ἀκόμη πιθανῶς ἔφερον ἐγγρώματον ἀσβεστόχρισμα, οὗ πλεῖστα ἀνευρέθησαν τεμάχια, εὐρημα πολύτιμον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις (1). Τὰ ἐν αὐτῷ σχήματα εἶναι τὰ συνήθη, τὰ ἀπαντῶντα γεγλυμμένα ἐπὶ λίθων ἢ ἄλλων πραγμάτων ἐν Ὀρχομενῷ, Σπάτῃ, Μενιδίῳ, Μυκήναις κτλ. Ἰδίᾳ μνήμης ἄξιον τούτων εἶνε τὰ συναρμολογῶντα τεμάχια, τὰ παριστῶντα ταῦρον μετὰ μέρους σωζομένου γυμνοῦ ἀνθρώπου ἐπιβαίνοντος αὐτοῦ θαυματοποιοῦ (;) (Kunstreiter). Κατὰ χώραν ἐλάχιστον σώζεται ἀκόμη τοῦ ἀσβεστοχρίσματος τῶν τοίχων καὶ μόλις εἰς τι μόνον μέρος διακρίνεται ἰχνη χρώματος. Κιόνων εὐρέθησαν μόνον βιά-

(1) Ὅμοια τεμάχια ἀσβεστοχρίσματος, ἀλλ' ἐλάχιστα εὐρέθησαν καὶ ἐν Μυκήναις, τὰ ὅποια ὁ κ. Σχλίεμαν ἐνόμισε τότε ὡς προϊόντα τέχνης τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. (Βλ. Schliemann, catalogue des Trésors de Mycènes N° 426—428.)

σεις, καὶ τεμάχιον δωρικοῦ κιανοκράνου ἐκ πύρου περιεργωτάτου τὸ σχῆμα. Σπονδύλων οὐδὲν ἴχνος εὐρέθη, ἴσως διότι ὁ στῦλος (Säulenschaff) ἦτο ξύλινος. Τῶν τε τοίγων δὲ καὶ τῶν κίωνων τὰ θεμέλια (ὅπου ταῦτα ἐφάνησαν διὰ τῆς σκαφῆς) ἦσαν ἐκ ξερολιθιάς ἐπὶ τοῦ βράχου εἰς βάθος 3—4 Γ.Μ. ἐδραζόμενα. Ἐγνωσθησαν ἐπίσης πολλαχοῦ καὶ οἱ πρὸς ἔκρυσιν τῶν ὑδάτων ὄχαιοι, ἀποτελοῦντες ὀλόκληρον σύστημα διοχετεύσεως (canalisation) λίαν περιεργον. Ἐν τῇ μέσῃ Ἀκροπόλει τῇ χωριζομένη καὶ ταύτῃ ἀπὸ τῆς κάτω Ἀκροπόλεως διὰ τοίχου, οὐχὶ καθ' ὀλοκληρίαν ὀρθίου σωζομένου, εὐρέθησαν διάφοροι τοίχοι ὡσαύτως πηλόκτιστοι, καὶ τινες ἀνευ βαθέων θεμελίων. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει συνέβησαν πιθανώτατα ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις μετασκευαὶ καὶ μεταβολαί, ὥστε τῶν τοίγων τινὲς δύνανται νὰ ᾧσι πολὺ μεταγενέστεροι. Ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει κατὰ τὸ μεσημβρινὸν αὐτῆς ἄκρον εὐρέθησαν καὶ τὰ λείψανα χριστιανικῆς ἐκκλησίας (Βυζαντινῆς;), καὶ ὀλόκληρον νεκροταφεῖον πέριξ. Τῶν ἄλλων εὐρημάτων, πλὴν τῶν ἀπομνημονευθέντων τεμαχίων τοῦ ἐγχρωμάτου ἀσβεστοχρίσματος τῶν τοίγων, ἄξια προσοχῆς καὶ μελέτης εἶνε οἱ λίθοι, οἱ ἐνταῦθα μετακομισθέντες, οἱ δὲ ἐνθέτων ὑελίνων ψήφων κεκοσμημένοι. Τὰ θραύσματα τῶν ἀγγείων δὲν διαφέρουσι τῶν γνωστῶν ἤδη Μυκηναίων (τὰ κάλλιστα τούτων μετηνέχθησαν ἐνταῦθα). Τῶν ἱστορικῶν Ἑλληνικῶν χρόνων εὐρέθησαν ὀλίγα μόνον θραύσματα ἀγγείων, καὶ ἐν νόμισμα τοῦ Ἄργου. Ἐν τῇ κάτω Ἀκροπόλει ὠρύχθησαν δύο τάφροι καὶ οὐδὲν εὐρέθη, εἰμὴ εἰς βάθος 1,50 — 2,00 Γ.Μ. ὁ βράχος (τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶνε ταπεινότερον), θραύσματα ἀγγείων προϊστορικῆς ἐποχῆς καὶ ὁστᾶ ἀνθρώπινα, ἐν οἷς καὶ δύο κρανία μετακομισθέντα καὶ ταῦτα ἐνταῦθα. Πολλαχοῦ δὲ ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει εὐρέθησαν ἴχνη πυρός, δηλοῦντα, ὅτι πυρκαϊὰ ἐγένετό ποτε ἐνταῦθα, καὶ ἴσως οὐχὶ ἄπαξ. Ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ἀκροπόλεως ἀγροῖς ἠγεώχθησαν φρέατα καὶ ἔφερον καὶ ταῦτα εἰς φῶς θραύσματα ἀγγείων τῶν συνήθων προϊστορικῶν, καὶ πού καὶ τεμάχια ἐγχρωμάτου ἀσβεστοχρίσματος (1).

(1) Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐν Τίρυνθι ἀνασκα-

Αἱ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν Ὠρωπίαν πρὸ πολλοῦ μελετώμεναι ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιστασίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ἡμετέρας Ἀρχ. ἐταιρίας κ. Σ. Φιντικλέους, καὶ ἀνέδειξαν πολλὰ ἄξια λόγου εὐρήματα, ἐξ ὧν πιστοῦται νῦν ἀναμφιβόλως ἡ ὀριστικὴ τοῦ Ἀμφιαράου θέσις. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης θέλουσι ἐκτεθεῖν λεπτομερῶς ἐν τῷ οικείῳ τόπῳ μετὰ τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ὀρθὴν κατάληψιν διαγράμματος τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημείων μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη. Διὸ περιοριζόμεθα νῦν ἐκ τῶν ἐπιστήμων πληροφοριῶν, ἃς ἔχομεν ἐκεῖθεν, νὰ δώσωμεν βραχεῖαν μόνον αὐτῶν περίληψιν ἐνταῦθα. Ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν πολλαὶ καὶ διάφοροι προξενικαὶ κατὰ χώραν κείμεναι, ὧν αἱ πλεῖσται ἦσαν κατ' ἀρχὰς ἀναθηματικὰ μνημεῖα τῷ Ἀμφιαράῳ, ὡς δεικνύουσι τοῦτο αἱ μεγάλοις γράμμασι γεγραμμέναι ἀναθέσεις, ἐφ' ὧν οἱ Ὠρώπιοι ἔγραφον ἔπειτα τὰ προξενικά των ψηφίσματα μικροτέροις γράμμασι, ὅπου εὕρισκον τόπον ἄγραφον. Προσέτι εὐρέθη μία ἀγωνιστικὴ, ὁμοία τῇ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους προεργωμένη καὶ ἐκδεδομένη ἐν Ἀρχ. Ἐφ. Π. Α'. ἀρ. 1317, καὶ ἐν Ῥαγκαβῇ Antiq. Hellén. ἀριθ. 965, ἀλλὰ σωτέρα, διότι δὲν ἐλλείπει παρὰ μικρὸν τι μέρος πρὸς τὰ κάτω (1), καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων καὶ λίαν περιεργον, διὰ τε τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν λατινίζουσαν αὐτοῦ φράσιν, δόγμα τῆς Συγκλήτου τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ Σύλλα, πλήρες καὶ σῶον, ἐν ᾧ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρεται « Μὴ τελεῖν πρόσοδον τὰς ἱερὰς χώρας τοῦ Ἀμφιαράου τῷ δημοσιῳγῆ » (2), ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἀνευρεθεῖσαι θέλουσι δημοσιευθῆναι προσεχῶς ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ.

Ἀνεγνωσθησαν καὶ ἐπιγραφαὶ φέρουσαι τεχνιτῶν ὀνόματα αἱ ἐξῆς: « Σίμαλος ἐποίησε » « Διο-

φῆς κ. Δ. Φίλιος θέλει δημοσιεύσῃ ἴσως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Schliemann λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῆς ἀνασκαφῆς μετὰ τῶν οικείων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

(1) Εὐρέθη τελευταῖον καὶ ἄλλη ἀγωνιστικὴ ἐπιγραφή κολοβὴ πρὸς τὰ ἄνω.

(2) Παραμυφερῆς τῷ ψηφίσματι τούτῳ εἶνε τὸ τῆς Θιόβης, ἐν Ephemeris epigr. 1873 σελ. 278 καὶ ἔ,

νόσιος Ἀρίστωνος ἐπόησε» « Ἀγάθαρχος Διονυσίου ἐπόησε » Θουρίας Τεισικράτους Σικυνώτιος ἐποίησε » Τεισικράτης Θουρίου ἐποίησε » Πραξίας Αυσιμάχου Ἀθηναῖος ἐποίησε ». Ἐκ τῶν μνημείων ἀνεκαλύφθη ιδιόσχημόν τι τοξοειδές ἐκ πώρου θέατρον ἀνευ ἀναλημμάτων καὶ ὀρχήστρας, καὶ παρ' αὐτῷ τοίχος στοᾶς φέρων ἐξέχον διάζωμα εἰς ὕψος ἐνός καὶ ἡμίσεος μέτρου, καὶ ἔχων μῆκος 29 μέτρα, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ εἰρημένου τοίχου ἐφάνη ἄλλος κάθετος τοίχος ἐκ δέκα μέτρων, συναποτελῶν γωνίαν ὀρθήν μετὰ τοῦ μακροῦ τοίχου τῆς στοᾶς, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρέθη καὶ ἐπιστοιμισμένον ἀκέφαλον ἀγαλμάτιον ἀναπαυομένου Ἡρακλέους καλῆς ἐργασίας, σῶον δὲ ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέρους τοῦ λαιμοῦ καὶ αὐχένος μέχρι τοῦ τέλους τῶν γονάτων ὕψ. 0,45 (1). Ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τὰ πλεῖστα ἐκ πώρου, οἷον σπόνδυλοι κίωνων διάφοροι, ὧν δύο δωρικοὶ μετὰ ραβδώσεων, ἀκέραια ἰωνικὰ κιονόκρανα, ὧν ἓν ἐκ παραστάδος καὶ πλεῖστα τεμάχια αὐτῶν, δύο τμήματα ἡμικιονίων, δύο τεμάχια ἐχίνου, τεμάχια γείσου μετὰ κυανοῦ χρώματος, τρίγλυφοι, σταγόνες γείτων τεθραυσμένων καὶ τὰ παρόμοια. Προσέτι δὲ εὐρέθησαν βάρθρα διάφορα, φέροντα ἔγνη ποδῶν ἀγαλμάτων, ἐν οἷς καὶ ἓν ἐκ μέλανος λίθου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΔΗΜΟΣΑΘΗΝΑΙΩΝ, ἐφ' οὗ ἔγνη δύο ποδῶν κολοσσιαίου ἀγάλματος, καὶ ἄλλο ὠραίου καμυπλοειδοῦς σχήματος, ἐφ' οὗ ἴσταντό ποτε αἱ εἰκόνες τοῦ Πτολεμαίου καὶ τῆς Ἀρσινόης, ὡς δηλοῦται ἐξ ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης πλησίον αὐτοῦ. Καὶ τέλος συνεπληρώθη ἐκ πλακῶν κατὰ χώραν κειμένων ἐπίμηκες ἱστορικὸν μνημεῖον ἀνευ καλύμ-

(1) Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο μετενεχθὲν ἐνταῦθα κατετέθη ἐν ταῖς Συλλογαῖς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας.

ματος, ἐφ' οὗ ἴσταντο ἀνδριάς, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις εἶνε ἐγκεκολαμμένη μεγάλῳι γραμμασιν ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν τοῦ μνημείου. « ὁ δῆμος Ὠρωπίων Λεύκιον Κορνήλιον Λευκίου υἱὸν | Σύλλαν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἑαυτοῦ σωτήρα καὶ | εὐεργέτην Ἀμφιαράφ | ἐπὶ ἱερῶος Φρυγίχου | Τεισικράτης Θουρίου ἐποίησε ». Καὶ ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ μνημείου ἔχουσιν οἱ Ὠρώπιοι γεγραμμένα προξενικὰ ψηφίσματα.

Τοιαῦτα ἐν συντόμῳ τὰ εὐρήματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν προθυμίαν καὶ τοὺς κόπους τοῦ κ. Φιντικλέους, ὅστις χάριν τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ὑπέμεινε τσαύτας στερήσεις, ἐργαζόμενος ὑπὸ τὸν καυστικὸν τῆς Ἑλλάδος ἥλιον, κατὰ τὴν ὥραν μάλιστα ταύτην τοῦ ἔτους, ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας ἐπὶ δύο περίπου μῆνας.

Ὁ φιλόμαχος καὶ μεγαλόδωρος ὁμογενῆς κ. Ἰωάννης Δημητρίου ὁ ἐκ Δήμου ἐπλούτισε καὶ πάλιν τὰς Συλλογὰς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας ἀποστείλας ἐξ Αἰγύπτου 10 μομίας κατασκευῆς ποικίλης καὶ ἐποχῆς τῶν Ἑλληνο-Ρωμαϊκῶν χρόνων, τὰς ὁποίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἠγόρασε πρὸ μικροῦ κατ' ἐκλογὴν εἰδικὴν τοῦ γνωστοῦ αἰγυπτιολόγου Μασπερώ ἐκ τῆς προσφάτως ἀνακαλυφθείσης νεκροπόλεως ἐν τῇ ἀνω Αἰγύπτῳ. Πλὴν τῶν μομιῶν ὁ γενναῖος δωρητῆς ἀπέστειλε καὶ τράπεζαν προσφορῶν μαρμαρίνου. Καὶ ἄλλος δὲ Ἕλληνας ἐκ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐγκατεστημένων, ὁ Δρανὲτ Πασσᾶς, ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν ὠραῖον ἀγαλμα γυναικείας τινος θεότητος (Τύχης;) ἐκ μαρμαρίου λευκοῦ, ἔχον ὕψος Γ. Μ καὶ ὄν τέχνης Ἑλληνο-Ρωμαϊκῆς..

K. Δ. Μ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	55	στίχ.	23	ἀντὶ	γεγλυμμένος	ἀνάγνωθι	γεγλυμμένοι
»	55	»	27	»	ἄλλως ἢ τοιαύτη	»	ὅτι ἄλλως τοιαύτη
»	56	»	32	»	ἀναμφισβήτητον	»	καταφανές.
»	60	»	9	»	φαίνεται ὡν Θρασυμίδης	»	φαίνεται ὡν πιθανῶς Θρασυμίδης
»	66	»	29	»	πλείστον	»	πλείστον
»	66	»	34	»	βίτου	»	βίτου

Ἐν τῷ Ε' πίνακι ὑπὸ τὰς εἰκόνες τῶν σφύρων ἐτίθησαν ἐσφαλμένως τὰ στοιχεῖα Β6. Αα. Γγ. Δδ. Τὸ ὄρθον ἦτο Α. α, διὰ τὴν εἰς δύο τμήματα δοθείσαν εἰκόνα τοῦ πρώτου σφύρου· ἔπειτα Β, διὰ τὴν μονοκόμματον εἰκόνα τοῦ δευτέρου σφύρου, Γ δὲ διὰ τὸ ὅλον σχῆμα τοῦ ἐνός τῶν δύο ἀγγείων.

Ἐξεδόθη τῇ 18 Αὐγούστου 1884.